

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/27/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1616209493
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexandra Hanusová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1616209493.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Alexandry Hanusovej a sudcov JUDr. Romana Bolebrucha a Mgr. Patricie Skotnickej v spore žalobcu: V. N., R..F., C.: XX XXX XXX, X. XXX/A, V., zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., IČO: 50 361 368, Martinčekova 13, Bratislava, proti žalovanému: L. V., X. G. XXX, X. G., D. K. XX XXX,XX W. F. P.Š., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky č.k. 27Csp/299/2016-96 zo dňa 27.9.2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a v e c v r a c i a na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia istiny 14 626,60 eura, úrokov 8 088,87 eura, úrokov 11,90 % ročne zo sumy 14 626,60 eura od 11.11.2016 do zaplatenia, úrokov z omeškania 5,25 % ročne zo sumy 14 626,60 eura od 11.11.2016 do zaplatenia a poplatkov 14,38 eura. Žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Poštová banka, a.s., ktorá bola pôvodným žalobcom vo veci, žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným uzatvorila 6.9.2012 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytla žalovanému úver, ktorý tento riadne nesplácal, a preto ho požiadala o jeho predčasné splatenie. Súd prvej inštancie uznesením z 13.2.2018 č. k. 27Csp/299/2016-82 z dôvodu postúpenia pohľadávky pripustil vystúpenie pôvodného žalobcu zo sporu a vstup nového subjektu (terajšieho žalobcu) do konania na stranu žalobcu.

3. Súd prvej inštancie mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že žalovaný uzavrel s pôvodným žalobcom 7.9.2012 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXX, ktorou sa pôvodný žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému úver 15 000 eur s úrokovou sadzbou 11,90 % p.a. a žalovaný sa zaviazal ho splatiť v 120 mesačných splátkach po 228,24 eura splatných k 15. dňu v mesiaci, s konečnou splatnosťou úveru 15.9.2022. Zmluvou bola dohodnutá aj celková výška nákladov úveru 11 395,08 eura a bol v nej uvedený údaj o RPMN 13,45 % a o priemernej RPMN na trhu 11,40 %. Ďalej zistil, že žalovaný čerpal úver v dohodnutej výške 15 000 eur a nakoľko ho nesplácal riadne a včas žalobca mu doručil 7.4.2014 oznámenie o predčasnej splatnosti úveru, kde ho informoval o tom, že sa jeho dlh stal splatným k 2.4.2014 a vyzval ho na úhradu celého dlhu v lehote 10 dní od doručenia tohto oznámenia.

4. Vzťah medzi pôvodným žalobcom a žalovaným založený zmluvou o úvere považoval súd prvej inštancie za spotrebiteľský. Keďže pôvodným žalobcom bola banka a takýto úver bol bankový regulovaný osobitnou právnou úpravou v zákone č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bankách“) vychádzal z toho, že z ustanovenia § 524 ods. 1 v spojení s § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva zákaz postúpenia takých pohľadávok (okrem iného), ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil, medzi ktoré sa zaraďujú aj pohľadávky banky voči jej klientom. S každou pohľadávkou banky voči klientovi sú spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk, ako aj obsiahle bankové tajomstvo a preto je

treba principiálne vychádzať z toho, že ustanovenie § 525 ods. 1 zákona o bankách bráni postupovaniu pohľadávok z takých právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka. Súd prvej inštancie poukázal na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorý za splnenia určitých podmienok dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávky voči klientovi, ak je klient v omeškaní aspoň 90 dní a banka ho na splnenie pohľadávky písomne vyzve. Postupník, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak povinný v zmysle ustanovení § 132 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 a § 150 ods. 1 CSP tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie.

5. Súd prvej inštancie pri zisťovaní skutkového stavu veci dospel k záveru, že žalobca nepreukázal existenciu podmienok stanovených § 92 ods. 8 zákona o bankách a to, že veriteľ žalovaného pred zosplatením úveru vyzval žalovaného na úhradu jeho záväzku, s plnením ktorého bol v omeškaní, čo je prvou z podmienok platného postúpenia tejto pohľadávky. Z obsahu súdneho spisu bolo zrejmé splnenie len druhej zo zákonných podmienok pre tento úkon, a to zaslanie (doručenie) oznámenia o zosplatení úveru dlžníkovi. Z uvedených dôvodov považoval súd prvej inštancie zmluvu o postúpení pohľadávok z 10.10.2017 č. IV/2017 za neplatnú v tej časti, ktorou malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky zo zmluvy o úvere. Na základe konštatovania, že zmluva, od ktorej žalobca odvodzoval svoj nárok je čiastočne neplatná dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný, a preto je potrebné v zmysle ustanovení § 497 Obchodného zákonníka, § 39, § 52 ods. 1 až ods. 4, § 53 ods. 9, § 54 ods. 2, § 524 ods. 1, § 525 ods. 1 a § 565 Občianskeho zákonníka a § 2 ods. 1 a § 92 ods. 8 zákona o bankách žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

6. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca odvolanie a žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, prípadne ho zmeniť a žalobe vyhovieť v plnom rozsahu.

8. Žalobca v odvolaní namietal porušenie jeho práva na spravodlivý proces, keďže súd prvej inštancie dostatočným spôsobom neodôvodnil svoj rozsudok. Uviedol, že mu z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmý význam uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým pripustil zmenu žalobcu v dôsledku postúpenia pohľadávky. Podľa neho nie je jasné aký účel plní takéto uznesenie, ak súd v konečnom dôsledku opätovne posudzoval vecnú legitímáciu žalobcu. Ak sa totiž súd prvej inštancie nestotožnil s návrhom na zmenu účastníka konania, vôbec nemal takéto uznesenie vydávať a mal žalobu zamietnuť kvôli nedostatku aktívnej vecnej legitímácie v rozhodnutí vo veci samej. Zdôraznil, že vzhľadom na predmetné uznesenie mohol dôvodne očakávať, že súd prvej inštancie sa aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu už nebude zaoberať. Ak súd aj napriek uvedenému nemal aktívnu vecnú legitímáciu za preukázanú, mohol ho v zmysle ustanovenia § 129 CSP vyzvať na doplnenie podania alebo ho mohol v zmysle ustanovenia § 138 CSP vyzvať na späťvzatie žaloby. Uviedol, že disponuje aj predmetnou výzvou pred zosplatením úveru, avšak vzhľadom na vydané uznesenie ho nepovažoval za potrebné predložiť ho súdu.

9. K ustanoveniu § 92 ods. 8 zákona o bankách žalobca uviedol, že aj podľa názoru Najvyššieho súdu SR nejde o kogentné ustanovenie v tom zmysle, že by si ho strany nemohli zúžiť; najvyšší súd doslova uvádza, že predmetné ustanovenie poskytuje možnosť postúpiť pohľadávku aj inej osobe ako banke. Pri výklade právnych predpisov pri posudzovaní právneho úkonu treba mať podľa jeho názoru na zreteli aj ústavný príkaz preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu a dôvody neplatnosti nerozširovať nad rámec zákonom uvedených prípadov, resp. pri neplatnosti posudzovať účel pravidla ustanovujúceho neplatnosť právneho úkonu. Účelom ustanovenia § 92 zákona o bankách je podľa neho úprava výnimiek z bankového tajomstva, pričom ustanovenie § 92 ods. 8 nestanovuje podmienky platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba podmienky, za splnenie ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Podľa žalobcu je potrebné vykladať vzťah medzi bankovým tajomstvom a platnosťou postúpenia pohľadávky tak, že porušenie bankového tajomstva (vrátane porušenia § 92 ods. 8 zákona o bankách) nevedie k súkromnoprávnej sankcii v podobe neplatnosti postúpenia, ale k sankciám, predpokladaným zákonom o bankách, ako aj k zodpovednosti za škodu. Ak by aj hypoteticky pripustil, že toto ustanovenie diktuje podmienky platnosti postúpenia v takomto prípade potom tvrdí, že výzva na splatenie úveru s príslušenstvom z 2.4.2014 bola zároveň písomnou výzvou banky na úhradu

dlhu v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia. V tejto súvislosti poukázal na to, že žalovaný bol v omeškaní už od apríla 2013 a do dňa postúpenia uvedenej pohľadávky bol jednoznačne viac ako 90 dní v omeškaní s plnením jeho peňažného záväzku. Záverom dal do pozornosti aj skutočnosť, že má povolenie poskytovať spotrebiteľské úvery podľa ustanovenia § 20 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách vyžadované pre postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru (licencia je zverejnená na stránkach Národnej banky Slovenska).

10. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

11. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a viazaný skutkovým stavom, tak ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

12. Žalobca podaným odvolaním namietal predovšetkým právne posúdenie jeho aktívnej legitímácie v spore založenom na závere o neplatnosti postúpenia pohľadávky uplatnenej žalobou zmluvou z 10.10.2017 uzavretou medzi Poštovou bankou, a.s., ako postupcom a žalobcom ako postupníkom z dôvodu nesplnenia podmienky vyžadovanej ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách a to, že veriteľ nevyzval žalovaného pred zosplatnením úveru na úhradu záväzku, keďže súdu preukázal iba doručenie oznámenia o zosplatnení úveru.

13. Vo všeobecnosti platí, že postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku, a preto sa na platnosť zmluvy o postúpení nevyžaduje súhlas dlžníka. Následky postúpenia sa tak predovšetkým prejavujú v právnom postavení postupcu, ktorý stráca postúpenú pohľadávku so všetkým príslušenstvom i právami s ňou spojenými. Postupník sa na základe postúpenia pohľadávky stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobudne so všetkými právami, ktoré sú s ňou spojené. Keďže ide o významnú zmenu v osobe veriteľa, ustanovuje Občiansky zákonník pre postúpenie pohľadávky písomnú formu a zároveň ustanovuje, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie potrebné.

14. Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

15. Argumentáciu žalobcu, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách upravuje výlučne výnimky z bankového tajomstva a nie podmienky pre platné postúpenie pohľadávky, odvolací súd aj s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 24.4.2017 sp. zn. 1 Cdo 147/2017 (R 60/2018) nepovažoval za dôvodnú, nakoľko podmienky platného postúpenia pohľadávky banky a podmienky možnosti prelomenia bankového tajomstva sa vzájomne nevyklúčujú, ale práve naopak sa prekrývajú. Aj keď je uvedené ustanovenie § 92 zákona o bankách systematicky zaradené do štrnásťtej časti tohto právneho predpisu

s názvom Bankové tajomstvo, nemožno len na základe tohto zaradenia bez ďalšieho usudzovať, že zákonodarca pri úprave postúpenia pohľadávky bankou na nebankový subjekt, mal zámer riešiť výlučne len otázku ne/porušenia bankového tajomstva. Pokiaľ by bolo uvedené cieľom, nič by nebránilo tomu, aby to v znení zákona výslovne uviedol (napr. v novele zákona o bankách účinnej od 1. januára 2017 vykonanej zákonom č. 299/2016 Z.z. výslovne upravil sprísnenie pravidiel pre postúpenie pohľadávok bánk zo spotrebiteľských úverov a úverov na bývanie podľa osobitného predpisu). Preukázané zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a jej doručenie adresátovi a následné dlžníkovo nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní sú zákonné podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, keďže zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Tieto isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva (§ 92 ods. 8 tretia veta zákona o bankách), aby nedošlo k jeho porušeniu. Uvedené spolu úzko súvisí, avšak vzájomne sa nevylučuje.

16. Postúpenie pohľadávky bankou bez splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom a takýto úkon je absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pričom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu súd prihliada ex offo. V danom prípade, keďže právnym predchodcom žalobcu bola banka, bolo správne, ak súd prvej inštancie zisťoval, či boli pri postúpení pohľadávky na žalobcu dodržané podmienky ustanovené zákonom o bankách, teda či postúpenie pohľadávky bolo platné. V prejednávanej veci súd prvej inštancie dospel k záveru, že postup právneho predchodcu žalobcu - banky pred postúpením pohľadávky nebol v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, pretože nebolo preukázané, že pred zosplatením úveru bol žalovaný vyzvaný na úhradu jeho záväzku. Vykonaným dokazovaním však bolo súdu prvej inštancie preukázané (bod 20 odôvodnenia napadnutého rozsudku), že predchodca žalobcu - banka v písomnej výzve z 2.4.2014 informoval žalovaného, že jeho dlh sa stal splatným k 2.4.2014 a zároveň ho vyzval na úhradu celého dlhu do 10 dní od doručenia výzvy a že táto výzva bola žalovanému doručená 7.4.2014. V ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je uvedené, že je potrebné preukázať, že pred zosplatením úveru bol žalovaný vyzvaný na úhradu jeho záväzku, toto ustanovenie ukladá banke (pobočke zahraničnej banky) zaslať dlžníkovi výzvu na splnenie peňažného záväzku voči banke a možnosť postúpenia takejto pohľadávky je podmienená následným nepretržitým omeškaním dlžníka so splatením dlhu dlhším ako 90 dní. Vzhľadom na to, že výzva z 2.4.2014 obsahovala výzvu na úhradu dlhu zo spotrebiteľského úveru vo výške 16 180,37 eura do 10 dní a od jeho doručenia (7.4.2014) do postúpenia pohľadávky 10.10.2017 prešlo viac ako 90 dní, nie je možné dospieť k záveru, že v danom prípade neboli splnené všeobecné podmienky stanovené pre postúpenie bankových pohľadávok.

17. Rozhodujúcou okolnosťou v prejednávanej veci, ktorú nie možno opomíňať je, že ide o spotrebiteľský spor (pohľadávka banky je zo spotrebiteľského úveru) a možnosť postúpenia práv zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere bankou je obmedzená ešte aj ustanovením § 17 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov; postúpenie pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru a pohľadávky, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru tieto ustanovenia pripúšťajú.

18. Podľa odvolacieho súdu námietka žalobcu, že rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení postúpenia predmetnej pohľadávky (nesplnenie všeobecných podmienok pre postúpenie pohľadávky banky podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách) je dôvodná.

19. Právnym posúdením veci je činnosť súdu spočívajúca v subsumácii zisteného skutkového stavu pod skutkovú podstatu vyžadanej právnej normy, ktoré vedie k záveru, či a komu súd právo priznáva ale nepriznáva. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak sa súd dopusti pri tejto činnosti omylu, t.j. keď na správne zistený skutkový stav aplikoval iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval síce správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo zo skutočnosti naisto preukázaných vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávnym právnym posúdením je vedľa prípadov, kedy súd na zistený skutkový stav aplikuje nesprávnu právnu normu i situácie, keď súd aplikuje právnu normu na nedostatočne zistený skutkový stav, z ktorého nemožno posúdiť správnosť aplikácie práve tejto právnej normy, t.j. keď súd subsumuje zistený skutkový stav pod skutkovú podstatu normy bez toho, aby bolo naisto dané naplnenie všetkých jej zákonných znakov. Právne posúdenie zmluvy zmluvy o postúpení predmetnej pohľadávky, ktorá je podstatné pre rozhodnutie o žalobe, zodpovedajúce ustanoveniu § 92 ods. 8 zákona o bankách, je uvedené v bode 16 odôvodnenia tohto rozsudku.

20. Pretože súd prvej inštancie rozhodnutie o žalobcom uplatnenom nároku na splatenie úveru založil na nesprávnom právnom závere, pre ktorý sa potom podstatou veci z hľadiska právne významných skutočností pre posúdenie opodstatnenosti žalobného nároku nezaoberal, znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Uvedený nedostatok nemožno napraviť v odvolacom konaní a preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa ustanovenia § 391 ods. 1 CSP vrátil vec na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude súd prvej inštancie povinný vychádzať z právneho výkladu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z.z. platného v rozhodnom období odvolacieho súdu, ktorým je podľa ustanovenia § 391 ods. 2 CSP viazaný, vyhodnotí splnenie osobitných podmienok pre postúpenie pohľadávky banky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podľa výsledku následne posúdi dôvodnosť žalobného nároku na úhradu poskytnutého úveru a svoje závery o skutkových zisteniach a právnom posúdení veci odôvodní spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniu § 220 ods. 2 CSP.

21. O náhrade trov konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).